

DURUN, SİZ KARDEŞSİNİZ!

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 28 Şubat 2018 06:50 -

Namaz kılmak, Müslümanlığın beş şartından biridir. Namaz vakitleri Kur'an'da güneş doğmadan önce, güneş tepeye çıktığı zaman ve akşam güneş battıktan sonra, yani üç kez olarak belirtilir. Caferiler de onu bu biçimde uygular. Fakat Sünni mezheplerde bir gelenek haline gelmiş şekilde beş vakit olarak kılınır. Yüzde 99'u Müslüman nüfusuna kayıtlı olan Türkiye'de herkes namaz kılmaz. Kimi belki bunu gereksiz görmektedir, kimi erinir, kimi de zaman bulamaz. Cuma ve bayram namazlarına gittiği halde beş vakit namaz kılmayanların sayısı bir haylidir.

Kimsenin inancını ve dininin ritüellerini ne ölçüde yerine getirdiğini sorgulayacak değiliz. Namaz kılmanın iyi bir Müslüman hatta iyi bir insan olamaya yetmeyeceğini kılanların da kılmayanların da çoğu kabul eder. Yunus Emre "Bir kez gönül yıktın ise bu kıldığın namaz değil" derken neyi anlatır? Her gün öldürdüğü insanların sayısıyla övünen bir dindar nerde görülmüş?

"En İyi Müslümanlar Kimlerdir?" başlıklı yazımda, hak ve adalet peşinde koşan, eşitsizliklerle mücadele eden devrimcilerin en iyi Müslüman sayılması gerektiğini anlatmıştım. Türk Marksistlerinden Hikmet Kıvılcımlı, Allah, Muhammet, Kitap adlı ilginç denemisinde Müslümanlığı, sınıflara ayrılmış ve adaletsizliğin, çürümenin hâkim olduğu bir toplumda eski komün toplumunun cennetini arama çabası olarak yorumlar. Gerçekten de cennette ne sınıflar, ne özel mülkiyet, ne de krallar ve Reisler vardır.

İNSANLAR NEDEN SECDEYE KAPANIR?

Namazı yalnızca bir alışkanlık haline getirdiği için veya mahalle baskısıyla kılanları saymıyoruz. Konumuz anlamına vararak günde beş vakit secdeye kapanan bir Müslüman'ın bunu yaparken ne düşündüğüdür.

İnsanlığın geçmişini ve dinler tarihini az çok bilenler secdeye kapanmanın Müslümanlıktan önce de var olduğunu kabul ederler. O insanlarla Müslümanların secdeye kapanırken hissettiklerinin de aynı olduğu bir gerçektir.

Nedir bu duygu? Hakkında pek az şey bilinen, esrarlı bir dünyada var oluşa karşı şükran duygusunun dile gelmesidir. Sayısız yıldızın göz kırptığı uçsuz bucaksız bir gökyüzü, her sabah doğup akşamları batan ve dünyaya ısı ve ışığı ile hayat bahşeden bir güneş, değişen mevsimler, onsuz yaşamın olamayacağı su, bitkilerin ve canlıların doğuşu, ölümü, nereden gelip nereye gittiğimiz, hiç bir ustanın icat edemeyeceği mükemmel insan, hayvan ve bitki organizmaları...

YALNIZ SECDEDE DEĞİL

İşte secdeye kapanmak bütün bunlara karşı bir şükran duygusudur. Ben cenaze namazlarında ölünün karşısında el bağladığım veya köyde herkesle birlikte gittiğim cuma ve bayram namazlarında secdeye kapandığımda var oluş ve onun bir parçası olan evrim karşısında şükranlarımı ve insanlara karşı görevlerimi hatırlarım. Zaten başka zamanlarda da bu hiç aklımdan çıkmaz. "Bu uçsuz bucaksız evrende beni var ettin. Bana sayısız nimetler ve fırsatlar bahşettin. En güçlü irade senindir. Yaratıcı sensin. Sana büyük bir minnet borçluyum. Büyüklüğün ve gücün karşısında yerlere kapanıyorum. İnsanlara, canlılara ve hatta kendime saygısızlık yapmışsam, zarar vermişsem affımı istiyorum. Daha iyi bir insan olacağıma, bana verdiğin bu emaneti koruyacağıma söz veriyorum"

Asıl üzerinde durulacak olan, günde beş vakit secdeye kapanan bu dindar insanlarla namaz kılmayan Müslümanların hatta Müslümanlığı hiç tanımamış birinin aynı duyguları taşıyıp taşımadığıdır. Yaklaşık 700 yıl önceden Yunus Emremiz şöyle diyor:

"Bana namaz kılmaz diyen, ben kılarım namazımı,

Kılar isem, kılmaz isem, o Hak bilir niyazımı.

Hak'tan gayri kimse bilmez, kâfir Müslüman kimdürür,

Ben kılarım namazımı, Hak geçirirse nazımı."

DURUN, SİZ KARDEŞSİNİZ!

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 28 Şubat 2018 06:50 -

Kim bu varlığın sonsuzluğunu, derinliğini ve gücünü, nerden gelip nereye gittiğimizi, yaşamın anlamını düşündükçe bu duygulara kapılmaz? Fizik, kimya, biyoloji bilimlerinde ne kadar derin uzmanlığı olursa olsun hangi bilim adamı beş vakit secdeye kapanan insanla ortak duyguları taşımaz?

Demem o ki, bir Müslüman'ın beş vakit secdeye kapanması boş bir davranış değildir. Ayrıca sömürüp ezilmiş, dayanacağı bir kuvveti olmayan insanların kendileri için bir sığınak aramaları ve ondan medet ummalarından daha doğal ne olabilir? Bunu yapmayanların evren ve yaratılış konusunda duyarsız ve şükran duyguları içinde olmadığını sanmak da yanlıştır.

DURUN SİZ KARDEŞSİNİZ!

Günümüz Ortadoğu toplumları ve Türkiye Hükümeti hariç, dünyada inançlar ve ibadetler konusunda hoşgörü giderek yaygınlaşıyor.

Bu yazının amacı, ne namaz kılmayı teşvik, ne de benzer ibadetleri özendirmek veya bunun gereksizliğini anlatmaktır. Bütün insanlar soyutlama yeteneğine kavuştukları on binlerce yıl öncesinden beri, kendilerini var eden bu muazzam güç karşısında hayranlıklarını çeşitli yollarla dile getiriyorlar. Bir Sünni Müslüman çiftçinin beş vakit namazda secdeye kapanarak, bir Hıristiyan'ın istavroz çıkararak, Tunceli köylüklerinde güneşin doğuşunu selamlayan kadim inanç sahibi birinin gösterdiği bu davranışın, hayranlığını bu biçimde göstermeye gerek duymayan başkalarında olmadığını kim ileri sürebilir?

Eğer bu iki taraf birbirleriyle psikolojik veya şiddete dayanan bir çatışma içindeyse veya Tanrılarını, peygamberlerini, kitaplarını, hatta milliyetlerini savaştırmaya kalkıyorsa, onlara denecek olan şudur:

“Durun, siz kardeşisiniz!”

Sizinle kardeş olmayanlar, ceplerini doldurmak, mülklerini genişletmek ve hükümlerini uzatmak için doğayı, canlıları ve insanları öldürenlerdir. İsa'nın, Musa'nın, Muhammed'in dininden olmaları veya bir dine mensup olmamaları bir şey değiştirmez.